

Za poduk in kratek čas.

Živ pokopan.

(Poslovenil o. H. Šalamun.)

Bolehal sem že dolgo časa za mrzlico, piše Fehner, polagoma me je moč zapustila, pa čut bivanja zdel se mi je da živahnejši postaja, kolikor bolj so me telesne moči zapuščale. Videl sem na pogledu zdravnikovem, da je dvomil nad mojim ozdravljenjem in tiha žalost mojih prijateljev me je prepričala, da je vse upanje o zdravju zastoj. Nečega dne proti večeru se je prevrgla bolezen — občutil sem nenavadno in nepopisljivo trepetanje — v ušesih mi je šumelo, kakor voda deroča, brezštevilne ptuje postave so obstopale mojo posteljo; bile so svetle in lahke brez teles. Bil je jasen in resnoben trenotek, hotel sem se ganiti, pa mi ni bilo mogoče.

Nato sem bil nekaj časa v grozni zmešnjavi; kakor hitro pa je ta minola, spametoval sem se spet; manjkalo pa mi je zmožnosti, ganiti se. Zraven mene sem slišal jokajoči glas strežnice, rekoč, da sem umrl.

Kaj sem pri teh besedah občutil, ne da se popisati. Napenjal sem vse moči, da bi se mogel ganiti; pa ni mi bilo mogoče z očesom še ganiti. Po kratkem prestanku pride moj prijatelj bliže, jokajoč se in od velike žalosti ganjen se je dotaknil mojega lica in mi zaprl oči. Zdaj so bile moje oči za ta svet zaprte, pa ostal mi še je posluš, čutilo in trpljenje. Ko so moje oči bile zaprte, slišal sem od ljudij, da je moj prijatelj izbo zapustil in pogrebni podjetniki so me začeli po mrtvaško opravljati. Njihova nepremišljenost še je bila hujska, kakor žalost mojih prijateljev. Grdo so se vedli, križema so se smijali, ko so me od ene na drugo stran pomikali, in so ostudno ravnali z navideznim mrličem. Ko so me na mrtvaški oder djali in napravili, so se umaknili ti ničvredneži, in poniževalni obred navideznega žalovanja se začne. Tri dni so me obiskovali moji prijatelji; slišal sem jih šepetati in več od njih se me je s prsti dotaknilo. Tretji dan reče eden od njih, da je že duh. Prinesli so krsto ali trugo — bil sem vzdignjen in v njo položen. Moj prijatelj dene mi glavo na vzglavje in čutil sem, kako so njegove solze na moj obraz padle. Vsi tisti, kateri so me ljubili, so še me kratek čas pogledavali v krsti, in potem odidejo, pogrebci pa so krsto zabili. Od teh sta bila dva pričujoča, eden od teh je mogel oditi, predno sta izgotovila delo. Slišal sem, kako je zaostali zvižgal, ko je krsto zabijal; ta se premagavši, dokonča delo na tihem. Zdaj ostanem sam; vsak se je ogibal izbe.

Pri vsem tem sem vendar znal, da še nisem pokopan; čeravno sem bil v temi in nepremakljiv, imel sem vedno upanje do rešitve; pa to ni dolgo trajalo. Pride dan pogreba, čutil sem, kako so krsto vzdignili in jo odnesli, čutil sem, kako so jo v mrtvaški voz položili. Množica ljudij je okoli stala, od katerih so me nekateri pomilovali. Voz se začne gibati; vedel sem, da me peljejo na pokopališče. Voz postane in krsto vzamejo iz njega. Čutil sem, da so me potem nekateri ljudje na ramah nesli. Nekaj časa prenehajo, zaslišim šumenje vrvij okoli nje, čutil sem se v njej majajucega — bila je spuščena in bil sem na dnu groba — vrvi so padle na pokrov, to sem slišal. (Konec prih.)

Smešnica. Mož prižge nekega opoldne svečo ter po vseh kotéh sobe nekaj išče. Žena, ki dva tedna ni hotela besedice spregovoriti, ga dolgo opazuje; nato pa spregovori: »Kaj pa vendar iščeš z lučjo pri belem dnevu?« — Mož vesel odgovori: »O, ali še imaš jezik? Mislil sem, da si ga izgubila, zato sem ga hotel po-

iskati.« Po teh besedah mož ugasne luč, pa tudi ženina jeza je ugasnila.

Razne stvari.

(Na cesarjev rojstni dan,) preteklo nedeljo, peli so milostljivi knezoškof v mariborski stolni cerkvi slovesno sv. mašo s »Te Deum«. Popoldne ob eni uri so bili pri milostlj. nadpastirju na obed povabljeni stolni kapitelj, mariborska duhovščina, vojaški in civilni dostojanstveniki. Med obedom so mil. knezoškof nazdravili svetlemu cesarju v vzvišenih besedah ter končali z Darnjelovo zdravico: »Rex in aeternum vive — Cesar na veke naj živijo!«

(Duhovne vaje) za čč. duhovščino so te dni v cerkvi sv. Alojzija v Mariboru. Poleg mil. knezoškofa se jih udeležuje 92 duhovnikov in vodi jih čast. o. Avg. Rössler, redemptorist iz Mauterna.

(Volilski shod) skličeta državni poslanec g. dr. Gregorec in deželni poslanec g. dr. Fr. Jurtela na prihodnjo nedeljo, dne 92. avgusta, k Sv. Barbari v Halozah, kjer bodeta poročala o svojem delovanju v državnem, oziroma deželnem zboru. Zborovanje bode v gosp. Korenjakovi gostilnici in se začne ob 1/4. uri popoldne. Slov. volilci, pridite v velikem številu!

(Vabilo.) V nedeljo, dne 25. avgusta t. l. po večernicah obhaja »slov. pevsko društvo v Ljutomeru« v Vaupotičevi pivarni občni zbor; po zborovanju pa bode koncert, h kateremu se uljudno vabijo prijatelji slovenskega petja. Odbor.

(Javno zahvalo) izrekajo maloncedeljski župljani osnovalnemu odboru Krempļjnovnega spomenika, za trudapolno in neumorno delovanje, da se je postavil spomenik možu, tako rekoč prvemu oratarju slov. ledine. Dalje zahvaljujejo se pristrčno vsem gg. obiskovalcem, kateri so nas pri slavesnem odkritju spomenika obiskali, zlasti čč. gg. slavno-stna govornika, pevce, tamburaše in sploh vse, kateri so ob eni ali drugi reči pripomogli, da se je slovesnost tako sijajno in častno za Malo Nedeljo izvršila.

(Slovensko politično in gospodarsko društvo v Ljutomeru) priredi dne 1. septembra 1895 političen shod v Negovi s sledečim vspeedom: 1. O političnem položaju Slovencev, govori č. g. dr. L. Gregorec; 2. O občinskih zadevah, govori veleposestnik g. J. Slavič; 3. Gospodarske zadeve, govori č. g. župnik A. Šijanec; 4. O volitvah, govori g. dr. Fran Rosina; 5. Slučajnosti. Začetek ob 3. uri popoldne pod grajščinskim kozolcem. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

(Lepo veselico) je priredila podružnica sv. Cirila in Metoda slovenjebistriška v Spodnjih Poličanah pri znanem narodnjaku g. Gajšku popoldne 18. avgusta. Zlasti je vsem dopadlo krasno petje in tamburanje.

(V Čadramu) ima društvo »Sloga« dne 25. avg. občni zbor. Pri tej priložnosti bo mnogozaslužni učitelj mariborske vinorejske šole g. Ivan Belé razpravljaj o umni sadjereji in trgatvi. Pričakuje se, da se jih prav mnogo udeleži zborovanja.

(Družba sv. Mohorja) šteje letos 72 tisoč 97 udov. Slovenci smo pač lahko ponosni na to. Hvala in čast večnemu Bogu, slava odboru in vsem neumornim poverjenikom!

(»Centralna posojilnica slovenska« v Krškem) razglašaj: 1. Pri ustanovnem občnem zboru so bile zastopane sledeče posojilnice: Brežice, Cerknica (L), Idrija, Ilirska Bistrica (L), Krško, Marija Snežna, Mokronog, Nabrežina, Ormož, Rojan, Slap pri Vipavi, Št. Jernej, Žuzemberk. 2. Načelstvo je določilo 5 gold.